

TIINA

Kolumni myös netissä:
www.sahkoala.fi

Sähkömiehistä palkka- kuninkaita

Ei päästy Topin kanssa tänä vuonna kesäkokousmatkalle Wieniin, kun pitää valmistella esikoistytön ylioppilajuhlia. Niin ne lapset kasvavat. Topia tuossa kiittelin, että se oli nuorempana niin kiihkeä, että tuli nuo lapset tehtyä hyvissä ajoin – tai ehkäpä jopa ennen aikojaan. Niin tai näin, nyt jo päästään taas kulkemaan ilman isovanhempien piikomisapua.

Kateellisena kuuntelin mukana olleiden rouvien juttuja Wiener Cafen Sachereista ja Kärtnerstrassen muotiliikkeistä. Topia kiinnosti tarina pakollisesta urakoitsijajärjestön jäsenyydestä, josta liiton mies oli sille nohavana puhelimessa kertonut.

Tässä minä nyt tytön kanssa viimeistelen lauantain tarjottavia. Topi lähti pienellä urakoitsijaporukalla jokakeväiseen laiturin laskuun Ison Rikkaan mökille. Oli kuulemma sopinut asian jo monta kuukautta sitten eikä ollekaan muistanut näitä yo-juhlia – uskokoon, ken haluaa.

Poikkesivat ottamassa Topin kyytiin ja joivat pullakahvit – siinä menikin sitten yksi lauantain kransseista. Osa äijistä oli ollut STULin työmarkkinaneuvottelukunnan ja TIKL:n asennusalan johtokunnan yhteispalaverissa. Uho oli melkoinen; veti ikkunat huuruun, vaikka oli kesän ensimmäinen melkein hellepäivä.

Olivat perustamassa uutta työmarkkinajärjestöä, johon kuulemma meidänkin firman tulee ilman muuta liittyä. Aikani kuunneltuani kysyin, että onkos nyt jotain uusia hyviä ideoita, joilla Sähköliittokin saataisiin innostumaan asiasta. Arvelin nimittäin, että pelkkä hetkellisen pelitilanteen hyödyntäminen ei pitkässä juoksussa kauaksi kannaa.

Tuli hiljaista, vaikka mukana ollut liiton mies tarjosi neuvoantavia eväspullostaan. Iso Rikas osti miettimisaikaa laittamalla hatun kiertämään tytön yolahjaa varten. Siitäkään ei ideoita herunut, mutta kertyihän työlle rapiat 700 euroa Interrail-reissurahoja.

Minä esitin herroille tavoitteen, josta edes Satakunnan Walesa ei voisi olla eri mieltä. Asetetaan työnantajien tavoitteeksi, että oikein osaava ja aikaansaava sähköasentaja olisi viiden vuoden päästä Suomen parhaiten ansaitseva duunari. Siinä ratkeaisi moni ongelma samalla kertaa. Alalle hakeutuisi nuorison parhaimmisto.

Tämän porukan kanssa uskaltaisi sitten tarjota vähän teknisesti vaikeampiakin järjestelmiä. Oppisivat vielä asiakasmyönteisen työskentelynkä ja tehokkaan lisäkaupan teon, kun kerän asiakkaan tiloihin pääsisivät.

Rahaa sataisi urakoitsijoidenkin tilille ja aikaa jäisi entistä enemmän laituritalkoisiin, ym. kun ei tarvitsisi sydän väärälään kytätä, tulevatko asennukset oikein ja ajallaan tehdyksi.

Äijät kuuntelivat huulet ymmärkäisinä. Kampeita kerätessään miettivät minun nimeämistäni pääneuvottelijaksi seuraavalla kierroksella. Lupasivat illalla laiturin laskun jälkeen saunaa lämmittäessään keskittyä miettimään, miten määritetään oikein osaava ja aikaansaava sähköasentaja niin, että sen yksiselitteisesti ymmärtäisivät myös Sähköliiton juristit, ilman työtuomioistuimen tulkintaa.

Tiina